

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இந்தியாவில் பத்திரிகை வரலாறு

1780: ஜேம்ஸ் அகஸ்டஸ் ஹிக்கி, 'கல்கத்தா பொது விளம்பரதாரர்' என்றும் அழைக்கப்படும் 'தி பெங்கால் கெசட்'டைத் தொடங்கினார். இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்ட முதல் செய்தித்தாள் இதுவாகும், இது நிறுவனத்திற்கு எதிராக விமர்சனக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டதால் பின்னர் நிறுத்தப்பட்டது.

1799: கவர்னர்-ஜெனரல் ரிச்சர்ட் வெல்லஸ்லி, ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக எதையும் வெளியிடுவதைத் தடுக்க, 1799 ஆம் ஆண்டு பத்திரிகை தணிக்கைச் சட்டத்தை இயற்றினார். இந்தச் சட்டம் அனைத்துப் பத்திரிக்கைகளையும் வெளியிடும் முன் அரசின் கண்காணிப்பின் கீழ் கொண்டு வந்தது. இந்த சட்டம் பின்னர் 1807 இல் நீட்டிக்கப்பட்டது மற்றும் அனைத்து வகையான பத்திரிகை வெளியீடுகள் செய்தித்தாள்கள், பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் மற்றும் துண்டுப்பிரசுரங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. 1818 இல் பிரான்சிஸ் ஹேஸ்டிங்ஸ் (1813-1823) பதவியேற்றபோது விதிகள் தளர்த்தப்பட்டன.

1823: தற்காலிக கவர்னர் ஜெனரல் ஜான் ஆடம்ஸால் உரிமம் வழங்குதல் ஒழுங்குமுறை சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த ஒழுங்குமுறை உரிமம் இல்லாத பத்திரிகைகளை தண்டனைக்குரிய குற்றமாக மாற்றியது. இந்த கட்டுப்பாடு முக்கியமாக இந்திய மொழி செய்தித்தாள்கள் அல்லது இந்தியர்களால் எழுத செய்யப்பட்ட செய்தித்தாள்கள் மீது விதிக்கப்பட்டது. இதனால் ராஜா ராம் மோகன் ராய் 1822 இல் தொடங்கப்பட்ட தனது பாரசீக இதழான 'மிரத்-உல்-அக்பர்' ஐ ரத்து செய்தார்.

1824: ராஜா ராம் மோகன் ராய் பத்திரிகை சுதந்திரத்திற்கு எதிரான தடைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்.

1835: பிரஸ் ஆக்ட் அல்லது மெட்கால்ஃப் சட்டம், 1823 இன் உரிம விதிமுறைகளை ரத்து செய்தது. Gov.Gen. மெட்கால்ஃப் இந்தியாவில் 'பத்திரிகையின் விடுதலையாளர்' என்று அறியப்பட்டார். இந்தச் சட்டத்தின்படி, அச்சுபுவர்/வெளியீட்டாளர் ஒரு வெளியீட்டின் வளாகத்தைப் பற்றிய துல்லியமான கணக்கைக் கொடுக்க வேண்டும் மற்றும் இதேபோன்ற அறிவிப்பு மூலம் தேவைப்பட்டால் செயல்பாட்டை நிறுத்த வேண்டும். தாராளவாத பத்திரிகைக் கொள்கையின் விளைவாக செய்தித்தாள்களின் விரைவான வளர்ச்சி.

1857: 1857 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, பத்திரிகைகளுக்கு கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க, கவர்னர் ஜெனரல் கேனிங்கால் (பின்னர் 1858 இல் வைஸ்ராய்) உரிமச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. எந்தவொரு புத்தகம், செய்தித்தாள் அல்லது அச்சிடப்பட்ட விஷயத்தின் வெளியீடு மற்றும் புழக்கத்தை நிறுத்துவதற்கான உரிமை அரசாங்கத்திடம் உள்ளது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT

1867: பதிவுச் சட்டம் 1835 இன் மெட்கால்ஃப் சட்டத்தை மாற்றியது. இந்தச் சட்டம் ஒழுங்குமுறைகளை அறிமுகப்படுத்துவதாகக் கூறப்பட்டது மற்றும் பத்திரிகைகளுக்கு எந்த கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை. அச்ச ஊடகம் இப்போது அச்சடிப்பவர், பதிப்பாளர் மற்றும் வெளியிடும் இடம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அதன் நகல் அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

1878: இந்திய மொழி செய்தித்தாள்களின் சுதந்திரத்தை குறைக்க வைஸ்ராய் லிட்டனின் வெர்னாகுலர் பத்திரிகை சட்டம் இயற்றப்பட்டது (இந்த சட்டம் ஆங்கில மொழி தாள்களுக்கு பொருந்தாது). இது 1857 சம்பவங்களுக்குப் பிறகு அப்போதைய இந்தியர்களுக்கும் ஐரோப்பியர்களுக்கும் இடையே வளர்ந்த இனக் கசப்பின் விளைவு.

1. அரசாங்கத்தின் மீது அதிருப்தியையோ அல்லது பல்வேறு மதங்கள், சாதிகள் மற்றும் இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடையே விரோதப் போக்கையோ வெளியிடக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டு, எந்த வட்டார மொழிப் பத்திரிகையையும் அச்சடிப்பவர் மற்றும் வெளியிடுபவர்களை அரசுடன் பத்திரம் செய்துகொள்ள மாவட்ட ஆட்சியருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.
2. அச்சுப்பொறி மற்றும் வெளியீட்டாளர் பாதுகாப்பை டெபாசிட் செய்ய வேண்டும், மேலே உள்ள குற்றங்கள் மீண்டும் நடந்தால் பறிமுதல் செய்யப்படலாம்.
3. மாஜிஸ்திரேட்டின் நடவடிக்கை இறுதியானது மற்றும் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய முடியாது.
4. அரசாங்க தணிக்கையாளரிடம் ஆதாரத்தை சமர்ப்பிப்பதன் மூலம் ஒரு வட்டார மொழி செய்தித்தாள் சட்டத்தின் செயல்பாட்டில் இருந்து விலக்கு பெறலாம்.

1882: வெர்னாகுலர் பத்திரிகைச் சட்டத்தின் முன் தணிக்கை வைஸ்ராய் ரிப்பனால் ரத்து செய்யப்பட்டது.

1908: செய்தித்தாள் (குற்றத்தைத் தூண்டும்) சட்டம், கொலை அல்லது வன்முறைச் செயல்களைத் தூண்டும் வகையில் ஆட்சேபனைக்குரிய தகவல்களை வெளியிட்ட பத்திரிகைச் சொத்துகளைப் பறிமுதல் செய்யும் அதிகாரத்தை மாஜிஸ்திரேட்டுகளுக்கு வழங்கியது. இந்த செயல் 1906 சுதேசி இயக்கத்தின் போதும் அதற்குப் பின்னரும் தீவிரவாத தேசியவாத நடவடிக்கையால் தூண்டப்பட்டது .

1910: இந்தியப் பத்திரிகைச் சட்டம், உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய அளவிலான பாதுகாப்பைக் கோருவதற்கு அதிகாரம் அளித்து, அச்சிடுபவர்/வெளியீட்டாளர் மற்றும் அரசாங்கத்திற்கு எதிரான செய்தித்தாள்கள்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT

மற்றும் செய்தித்தாள் அச்சகத்தின் பதிவேடுகளை பறிமுதல் செய்தல் ஒவ்வொரு இதழின் இரண்டு பிரதிகளை உள்ளாட்சிக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டியிருந்தது.

1921: சர் தேஜ் பகதூர் சப்ரு தலைமையிலான பத்திரிகைக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் 1908 மற்றும் 1910 ஆம் ஆண்டுச் சட்டங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டன.

1931: ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை அடுத்து இந்தியப் பத்திரிகை (அவசரகால அதிகாரங்கள்) சட்டம் இயற்றப்பட்டது . கீழ்ப்படியாமை இயக்கத்தின் ஆதரவில் பிரச்சார எழுத்துக்களை அடக்குவதற்கு மாகாண அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்களை வழங்கியது.

முக்கியமான பத்திரிகைகள் அல்லது செய்தித்தாள்கள் மற்றும் அவற்றின் ஆசிரியர்கள்:

- வங்காள வர்த்தமானி – JA ஹிக்கி
- மகரத்தா (ஆங்கிலம்), கேசரி (மராத்தி) – பாலகங்காதர திலகர்
- ஹிதாவதா – கோபால் கிருஷ்ண கோகலே
- சுதாரக் – கோபால் கணேஷ் அகர்கர்
- இந்தியாவின் குரல், ராஸ்ட் கோப்தார் – தாதாபாய் நரோர்ஜி
- வந்தேமாதரம், பரிதாசக் – பிபின் சந்திர பால்
- மூக் நாயக், ஜனதா, பஹிஷ்க்ருத்பாரத் – டாக்டர். பி.ஆர். அம்பர்த்தகர்
- பிரபுத்த பரதம் – ஐயாசாமி, பி.ஆர்.ராஜம் ஐயர், ஜி.ஜி.நரசிம்மாச்சார்யா, மற்றும் பி.வி.காமேஸ்வர ஐயர் (சுவாமி விவேகானந்தரின் உத்தரவின் பேரில்)
- சுயேச்சை – மோதிலால் நேரு
- பஞ்சாபி – லாலா லஜபதி ராய்
- தலைவர், ஹிந்துஸ்தான், அப்யுத்யாயா, மரியதா – மதன் மோகன் மாளவியா
- புதிய இந்தியா, காமன்வெல் – அன்னி பெசன்ட்
- மிராத்-உல்-அக்பர், சம்பத்கௌமுதி – ராஜா ராம் மோகன் ராய்
- நவஜீவன், யங் இந்தியா, ஹரிஜன், இந்திய கருத்து (தென்னாப்பிரிக்கா) – எம்.கே. காந்தி
- இந்தியக் கண்ணாடி – தேவேந்திர நாத் தாகூர்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VII – INDIAN NATIONAL MOVEMENT

- சோம் பிரகாஷ் – ஈஸ்வர் சந்த் வித்யாசாகர்
- தி இந்து, சுதேசமித்திரம் – ஜி.சுப்ரமணிய அய்யர்
- பெங்காலி – சுரேந்திர நாத் பானர்ஜி
- அமிர்தா பஜார் பத்ரிகா – சிசிர் குமார் கோஷ் மற்றும் மோதிலால் கோஷ்
- மெட்ராஸ் கூரியர் – ரிச்சர்ட் ஜான்சன்

